

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. ארץ החצר מאה
באקמה ורררר
ברממממ וקקק
אמות שש
משוך
ואנדרים נחלחל

2. ואשא עניי וארא
והנה איש ובחור חבל
מדה
לכירה כ ה

3. והנה חומה מחוץ
לכות קיבוי קיבוי
האיש קנה המדה שש
אמות בוקה ונשלח וקוד
את רכב הבגון קנה אחר
וקומה קנה אחר.

תחזקאל מ ה

הגהות הגר"א

[illegible]

מוסף רש"י

אם אינו יכול להבליעו. חזל של חמישים אמה (שעור דה). שמעתי שמקדירן בהרים. לא מכלישו בחבל ארץ יותר מן דהמקן אין מודיען אלא בחבל של י אמה. ולא מודד כל מדורו כ

מרגליותי, ומשחקיך בכל ארץ
מרגליותי הוה ליה כאלו נותן
מרוכס

כיצד מעברין פרק חמישי עירובין

רחצו של גיא כנגד העיר
כנגד העיר ומודד משפחו
תחומין ולופה כנגד מקום
ימני התחום אבל לא ימדוד

ובלבד שלא יצא חוץ
להבלעו כזו אמר רבי
ר' מאיר שמעתי שמק
הני מילי אמר רב יהוד
יארך החצר מאה
בחמשים אמרה תורה
מדור ^ההאי מיבעי
ולסבב חמשים א"כ
חמשים מאי חמשים
תרתי: לא פחות
פחות מפני שמרבה ו

א"י¹ אסי² אין³ מא⁴ אפס⁵
אפסקימא מא⁶ א"י⁷ יענ⁸
מא⁹ נרגילא מא¹⁰ רבי¹¹
איכא דאמרי מא¹² יענ¹³
אמר נרגילא רבי¹⁴ רבי¹⁵
נבבא תניא אמר רבי¹⁶
לך שיפה למיודה
בבול אבל מה געש¹⁷
ובידו חבל לרהי¹⁸
תבירה הווא לתרה¹⁹
תבירה הם של²⁰ מגג²¹
של מגג לפרה²² דתנן²³
ונתנוה על גב מערכ²⁴
מביא²⁵ דתנן²⁶ דאח"כ²⁷
למעלה מדריה²⁸ של²⁹
מודד והניע³⁰ מדרת³¹
דאם אינו יכול להבלי³²
להבליעו ומבליעו³³ וצו³⁴
תנינא להא דתנו רבנ³⁵
המידה לגיט אם יכיו³⁶
משמים אמה מבליע³⁷
שיכול להבליעו ומבליע³⁸
אם היה גיט מעוקם³⁹
וייורד⁴⁰ הגיע לכותל אין⁴¹
ואומדו והולך לו והא⁴²
למידתו התם ניהא תש⁴³
תשמישתא אמר רב⁴⁴
לא שנו אלא שאין חומו⁴⁵

רבינו עד שהוא מתעסק
אינה מועלת למידת תחום
ה. נוח להילוך קצת כגון
י. מכלישו אם יכול ואם
אי לכיון דלא חיי להילוך
: לא שנו. דמקדד אלא
חוט המשקולת יורד כנגדו
והוא יורדנו לעומקו מנקפת
לא מרחיקו מלמטה. כנגדו
אמות קרי ליה יורד כנגדו
י"א מרבד שחטו העליונה

חבל

עם, אלא מרדכי נחבליס קאטניס של ארץ
רעמשיס מדת הכר שלי' הוא נקוב
ר' יצחק. ענין נקב וסתר (ע"י א. לייטנר)
אך מסיב הגדל סביב הדקל וזכר עליו

וַיִּבְרָךְ חֶבֶל מִדְּרָה, כִּי הָיָה
בְּכַפֵּר וּבְכִיָּה אֶלֶל
הַהוּא בְּדִתְרֵעִי, וְהִסְדֵּל
קֵסִם בְּקֵסֶה הַמֶּלֶךְ

וְיָמֵינוּ אֵלֶּה בְּחֶבֶל שֶׁ
 מֵאֵל אָבָה נִדְּגִילָא
 בִּי דִּיקְלָא רַחֵם
 וּפְסֻכְמָא רַחֵם אָבָה
 בְּאִמְרֵי דִּיקְלָא רַחֵם
 וְשׁוֹשֵׁעַ בֶּן חֲנִינִי אֵין
 חַד מִשְׁלָאוֹת שֶׁל
 שְׁהָרִי אִמְרֵה תוֹרָה
 יוֹבִיב חַיִּים קִנָּה
 חַיִּי בִּי יוֹסֵף שְׁלֹשָׁה
 שֶׁל נֶצֶר יוֹסֵף פֶּשֶׁתִּן
 כִּפְתּוֹתֵהּ בְּחֶבֶל הַמּוֹגֵן
 שֶׁל נֶצֶרִים לְמוֹטָהּ
 בְּחֶבֶל הַמִּצְרִי וְקוֹשְׁרוֹ
 לְמִדְרֵי: הֵיחָּ
 חוֹזֵר לְמִדְרֵי מְבַלֵּל
 הֵיחָּ הוֹלֵךְ לְמִקּוֹם שִׁיבֹל
 כְּנֶגֶד מִדְרֵי וְחוֹזֵר
 הֵיחָּ מוֹרֵד וְהִגִּיעַ
 לְחֶבְלֵינוּ בְּחֶבֶל שֶׁל
 אִם לֹא הוֹלֵךְ לְמִקּוֹם
 צוּפֵה וְחוֹזֵר לְמִדְרֵי
 מְקוֹרֵי וְעוֹלָה מְקוֹרֵי
 מְרִים יוֹבֵב הַכּוֹחַל אֵלֶּה
 גִּנּוּן חֲנֵן מְבַלֵּעַ וְחוֹזֵר
 מִשְׁתָּא הֵכָּא לֹא נִיחָא
 וְדָה [א] אִמְרֵי שְׁמוּאֵל
 הַמִּשְׁקוֹלֶת יוֹרֵד כְּנֶגְדּוֹ
 אֲבָל

שני כלומר דמקדקין בגי
נגדו אבל אם חוט המסקין
מדלג כל השיפוע ואינו מת
דקמי מנעלי היכי משכחת
נגדו אחיז ערוק המעוק
נגדו אין צריך להכניעו אלא
ומיחו לפי זה מצוי למימר
דפס"ה אלא ה"פ ל"ש ד
דמקדקין אלא שאין החוט
היכא דמיחא שמיטתא
היכא דמיחו מדקמי בחו
להכניעו צ"ל כלשון שני

כמה פעמים: **אין** אומר
 זו חלל הקילו חכמים
 לות על גבי ומיהו אם
 מוחל בסמוך גבי גיא ודו
 ע' וטירחא דמילתא טובא
 כנגדו כדאמר שמואל מש

נת.

זוקאל לור"ח כתב דההוא
קנה המדה הוא ביזוקאל:
ת רוח הקדים חמש מאות
תיב ד' רוחות מפרש ר"י
דה היו מודדיו ה' מאות

בכחבל המנו. אע"פ
 איזו מקבל טומאה דבעינן
 ג' כדלמך צ"ל כמה אשה
 משום מעלה דפרה
 (סד.) שכן שאין מקבל טומאה
 ידירה בבב"ע. וז"ל אמאי
 לא בייל לכו צהדי הדדי
 או לגדר מבליעו וי"ל משום
 ששמי שמקדירין צהדים
 ר' פנני עמזו אע"פ דקדור
 צבאוי וגדו ורס נאמר דניא
 לגמרי ורס חלוק קמ
 מהו רוח ניחא:

ש"א יצא חוץ לתחום.
רש"י פירש בלשון ראשון
רצונו של הנגד העיר
לתחום ויחול להבטיחו
לא ימדוד ויחך חוץ לתחום
מכלת שפת הניח סגנד
עין אמות שיא יחזור ויבנה
ע"י ויניח שאל יאמרו מידת
הכלל בדמפרש בנמ' (לקמ):
הכללו הי כי אפשר לתדוד
במחשבת יחזור לתוך היא ויניח
כללות אמת אמות שיא הי
חוץ לתחום שאותן אמות
במקור ואתן אמות שנגנו
הן בשיפוע ואם אפשר לומר
בניא משפחו אל הנכל
ות שיא ימדוד על הנכל
חוט המשקולת דהא כיון
ש יורח מני' אמה אמרו
אין חכל מועיל שם דהא
כלותם אין מועיל לתחום
כל של' אמה מזה לזה
המקום סיכון יביעע או
אם יא' יור' אביעין.
א"י אין חוץ לתחום או
מעוקס דקמני כבריחא
(ט): דאם היה אין מעוקס.
היה בלשון ראשון שהיה
שופע ונתן להלן מקדקדן
י וקשה לי בה ולא פירש
ליה בה ואומר ר"י דקשה
בדמסוק קמור עלה היא
דחוט המשקולת יורד
י מודדי מדידה יפה פירוש
חור שבחור הניח וא"י הא
שאין חוט המשקולת יורד
היה יפה ובי' החוט יורד
היה יפה ומתכל כל השיפוע
קאי אגזי מעוקס דמקדד
היכה דאין יכול להבטיחו
ואע"פ דלוקומינא חבליש
דמיחא שמשמחא טפי
היה גיא מעוקס ואין יכול
אגזי מתקס פירוש קניב
דבה"ט. שיעמר
אמריה צעלמא ואומר
מדאי עד שחוט יורד
ול וכה הקילו היכל ללא
מעוקס (מעוקס) לעולם
יורח חבליש כולי האי:
איכא

עין משפט
נר מצוה

ל א מ"י ש"ג מהלכות
פרה הלכה נ סמג
עשין רלנ:
לא ב מ"י פ"ג מהל'
קטטה הלכה יא:
לב ב מ"י פ"ג מהל'
סבה הלכה יא סמג
לחן סו טושי"ע ח"ס פ"י
שט ספיק א:
לג ד ה מ"י שס הלכה יב
יג טושי"ע שס ספיק ד
ה:
ר מ"י שס הל' יד:

לְעוֹי רַעֲשׁי

ווידיל"א [ווידיל"א].
קנוקט. יונ"ז. אגמון.

בנינו חננאל

מנא לן, אמר רב
יהודה דאמר קרא אוך
החצר מאה באמה ורחב
חמשים בחמשים, אמרה
תורה בחבל של חמשים
אמה מדוד, ואקשינן האי
קרא מיבעי לי לטול
חמשים ממאה של אוך
וסבבם בחמשים האחרות
כדי שיבא ישיע'א אמה

[illegible]